

Dones, perdoneu-nos

Mario Cugat i Leseurs,
President de FATEC

... I Déu digué: Fem l'home a imatge i semblança nostra; que domini els peixos del mar, les aus del cel, els animals domèstics i tots els rèptils.

I crea Déu l'home a la seva imatge; a imatge de Déu el crea; mascle i femella els va crear.

I Déu els beneí i els digué: Creixeu i multipliqueu-vos, ompliu la terra i sotmeteu-la; domineu els peixos del mar, las aus del cel i tots els sers vius que repten sobre la Terra.

I així fou.

I Déu veié tot el que havia fet i era molt bo.

Gènesi 26 a 29

El Dia Internacional de la Dona, vaig anar a celebrar-lo amb gent de la Delegació Territorial del Gironès a Santa Pau, a prop d'Olot. Va ser el 8 de març passat. Una festa molt bonica i entranyable. Però no vaig estar gaire content. Celebrar el dia de la dona? Que estrany! No se celebra pas el dia de l'home!

Tot reflexionant sobre el que havia de dir als amics, i especialment a les amigues, amb qui em trobaria a la festa, em vaig adonar que en realitat no celebràvem res. El que fèiem era un acte de desagreuament, una espècie de compensació a totes les dones. Calia fer-ho? Oi tant! Calia que nosaltres, els homes, els féssim un homenatge i sobretot els demanéssim perdó. Era necessari que els homes presents a la festa, en nom de tots el homes de totes les generacions que han viscut i vivim al planeta Terra, ens adreçéssim a totes les dones que han viscut i viuen i els féssim arribar el nostre penediment.

Perquè hem estat nosaltres, els homes, els qui al llarg de la història hem fet les lleis, hem establert els costums, hem organitzat la societat, hem marcat els rols de cada sexe, hem redactat les normes religioses, hem dirigit les famílies i hem fet tot això de manera que la dona quedés minusvalorada, limitada, reduïda a un segon nivell i, de vegades, maltractada i humiliada. Ha estat responsabilitat i decisió nostra i és la nostra vergonya.

Pot ser que algun antropò-

Celebrar el dia de la dona? Que estrany! No se celebra pas el dia de l'home!

leg ens digui que alguna justificació hi havia: d'ordenació familiar, de distribució de funcions, de supervivència, de necessitats de mà d'obra o de repoblació, etc. És possible. Però es podia haver fet assumint la igualtat de l'intel·lecte entre dona i home, respectant la seva dignitat, acceptant la paritat en el govern, en les decisions, en la responsabilitat. Compartint molt més que el lliit.

Al tros del Gènesi que en-

capçala a aquest escrit, queda clar que

Déu no estableix cap diferència entre mascle i femella. A tots dos encomana el mateix: dominar la Terra i fer ús dels seus béns, tots dos per igual.

Però els homes ho hem canviat. És a dir: ho hem fet malbé. I ara, per compensar-les, ens inventem el famós Dia de la Dona. Si ho haguéssim fet bé, no hagués calgut. La dona, històricament, superant-se a si mateixa, ignorant les exclusions i el menyspreu, ha aixoplugat la família, ha assumit la direcció de la llar, ha governat les finances domèstiques i ha educat els fills. En tots aquests aspectes ha tingut la preeminència, ha estat insubstituïble, ha demostrat la seva grandesa. I ho ha fet molt bé. Sempre.

I avui, a poc a poc, ens estan demostrant la seva vàlua en el nivell professional, en la cultura, en la política, en el pensament, etc. Ens estan ensenyant que ho fan igual. No hi ha cap diferència. Mai no hi va ser. Ho haguessin pogut fer des del primer dia de la creació. Però nosaltres no els vàrem deixar.

D'avui en endavant, pertoca als homes veure-les com són. Tots dos som iguals: femella i mascle, mascle i femella. I demostrar que ho acceptem, que no ens veiem superiors, que només ens diferencien algunes funcions fisiològiques. Res més.

Fer les coses de tal manera que ben aviat el Dia de la Dona sigui innecessari, un fet purament històric, del passat.

I donem-los les gràcies per tants segles de paciència. I que ens perdonin.

